

EMPERYALİSTLERİN ÖNÜNDE DİZ ÇÖKENLER

Aydınlık Gazetesi, 10 Nisan 2011

Yıldırım Koç

Geçenlerde bir sendika uzmanıyla tanıştım. Kartını verdi. Görevi “proje koordinatörü” imiş. “Ne projesi bu?” diye sormadım. Avrupa Birliği projesi olduğunu biliyordum.

“Proje” nedir?

Başka bir devlet, doğrudan veya bir kurum aracılığıyla size verdiği para karşılığında size bir iş yaptırır. Bu iş genellikle bir araştırmadır. Türkiye’de kadınların durumunu araştırır bir rapor hazırlarsınız. Türkiye’de sendikacılığa ilişkin bir rapor yazarsınız. “Sosyal diyalog” toplantısı yapar sonuçlarını rapor halinde sunarsınız.

Bunlar aslında nedir?

Bunlar aslında istihbarat, yönlendirme, etkisizleştirme çalışmasıdır.

Yabancı bir devlete “proje” adı altında sunduğunuz rapor, onların istihbarat örgütlerine de iletilir.

Yabancı bir devletten “proje” adı altında para alıyorsanız, onun yönlendirmesine açıksınızdır; çünkü para akışının devam edebilmesi için o yabancı devletin politikalarını eleştiremezsiniz. Sizi etkisizleştirirler ve yönlendirirler.

2003 yılında KESK’in genel başkanı Sami Evren’di. Avrupa Sendikalar Konfederasyonu’nun genel kurulunda sohbet ediyorduk. “Almanya emperyalist mi?” diye sordum; “evet” dedi. “İngiltere emperyalist mi?” diye sordum. Yine “evet” dedi. “Peki, Avrupa Birliği emperyalist mi?” diye sordum. “Hayır” dedi. Demek zorundaydı, çünkü o tarihte KESK, DİSK ve Hak-İş, Avrupa emperyalistlerinden aldıkları 1 milyon Euro’luk bir projeyi uyguluyorlardı.

Emperyalistlerin parasını yiyen, emperyalistlerin düdüğünü çalar.

Emperyalistlerden para alan, emperyalistlerden emir alır.

Azerilerin çok güzel bir sözü vardır; “Hıristiyanın çöreği diz üstünde” derler. Yani, “Hıristiyan sana ekmek (çörek) verir, ama önce seni dizlerinin üstüne çökertir.”

Bugün emperyalistlerin ekmeğini yiyenler, “proje” adı altında yabancı bir devletten para alanlar, emperyalistlerin önünde diz çökmüş vaziyettedirler.

Kendisini “milliyetçi” olarak nitelendirip, ağızlarından milliyetçi söylemi düşürmeyenlerin bir bölümü emperyalistlerin önünde diz çökmüş vaziyettedir.

Maide Suresi (51) şöyledir: “Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, şüphesiz o onlardan olur.” Bu ayete rağmen, bırakın dost olmayı, emperyalistlerin önünde diz çöküp “proje” adı altında para dilenen ve inanç aidiyetini (kimliği) öne çıkaranlara ne demeli!

Kendisini Atatürkçü veya Kemalist olarak nitelendirip, emperyalistlere avuç açanlar daha mı masum?

Sosyalist olduğunu ileri sürüp, emperyalistlerden aldıkları “proje” paraları veya “ödül” paralarıyla internet sitesi kuranların, “enternasyonalist dayanışma” gerçekleştirdiklerini ileri sürenlerin dürüstlüğünden söz edilebilir mi?

Bir zamanlar bu ülkede yabancı bir devletten doğrudan veya dolaylı olarak para almak ihanet anlamına gelirdi.

Eski TKP’den bir arkadaşım vardı. Kansardi. Parasızdı. İyi bir hekim arıyorduk. Biraz neşelendirmek için takıldım. “Sana ruble vermediler mi, niye bu kadar parasızsın?” dedim. Güldü, “teklif ettiler, ama almadım; alanların çoğu ajan oldu,” dedi. Sıkıntı içinde bu dünyaya veda etti. Ama vicdanı rahattı.

Libya’da emperyalist saldırılarda katledilen çocukların elleri, bugün Avrupa Birliği emperyalistlerinden veya Amerikan emperyalistlerinden “proje” adı altında doğrudan veya dolaylı olarak para alanların yakasında olacaktır. O yakalardan tutacak o kadar çok onurlu insan var ki. Herhalde idamlarında son sözleri “kahrolsun emperyalizm” olan, ölümün üzerine cesaretle yürüyen devrimcilerin elleri de, Vietnamlı, Cezayirli, Iraklı bebeklerin ellerinin yanında olacaktır.

